

دعای ۲۷ - پناه جستن از بلاها و اخلاق نکوهیده

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ تَحْسُنَ فِیْ لَوَامِیْحٍ [مَرَّی]
 اَلْعِیُوْنِ عَلَیْنِیْ، وَتَقْبَحَ فِیْ خَفِیَّاتِ الْقُلُوْبِ ^۱
سَرِیْرَتِیْ،

خداوندا به تو پناه می برم از اینکه ظاهر من در دیده ها نیکو
جلوه کند، در حالی که نهانم در خلوت دل ها زشت باشد.

اَللّٰهُمَّ فَكَمَا ^۲اَسَاْتُ فَاَحْسَنْتَ ^۳اِلَیْ، فَاِذَا عُدْتُ
فَعُدَّ عَلَیَّ

خداوندا چنان که من بدی کردم و توبه من نیکی کردی،
هر گاه برگشتم و توبه کردم، تو نیز به سوی من بازگرد (با
رحمت)؛

فَاعْمُرْنِیْ بِطَاعَتِكَ، وَلَا تُخْزِنِیْ بِمَعْصِیَتِكَ،

آنگاه (دل) مرا با طاعتت آباد کن و مرا به سبب نافرمانی
کردن از تو خوار و رسوا نکن

وَأَرْزُقْنِي مُوَاسَاةَ مَنْ قَتَرْتَ عَلَيْهِ بِمَا وَسَّعْتَ عَلَيَّ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

و از نعمتی که به من بخشیده‌ای، همدردی و یاری رساندن
به نیازمندی که روزی‌شان را کاستی داده‌ای، روزی‌ام
گردان، ای مهربان‌ترین مهربانان.

أَعُوذُ بِكَ مِنْ حَيَاةٍ غَرَضًا، وَمَيِّتَةٍ مَثَلًا، وَمُنْقَلَبٍ
نَدَمًا،

به تو پناه می‌برم از زندگی توأم با بلا و اندوه، و از مرگ توأم با
سختی و آزار، و از سرانجام همراه با پشیمانی.

يَا مَفْزَعِي إِذَا أَعْيَتْنِي الْحِيلُ، يَا مَنْ عَفُوهُ مُنْتَهَى
الْأَمَلِ، وَفَقْنِي لْخَيْرِ الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ،

ای آنکه به هنگام بیچارگی پناه من هستی، ای کسی که عفو
و بخشش نهایت آرزوست، مرا به بهترین گفتار و کردار موفق
بدار.

أَعُوذُ بِكَ مِنْ صَفْقَةٍ خَاسِرَةٍ، وَيَمِينٍ فَاجِرَةٍ، وَحُجَّةٍ
دَاحِضَةٍ.

به تو پناه می‌برم از معامله زیانبار و سوگند دروغ و استدلال
باطل.

***

و نیز در روایت دیگری است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ تَحْسُنَ فِي لَامِعَةِ الْعُيُونِ
عَلَانِيَتِي، وَتَقْبَحَ لَكَ فِيمَا أَخْلُو سَرِيرَتِي،

خداوند! به تو پناه می برم از اینکه ظاهر من در برابر چشم مردم
خوب به نظر آید در حالیکه در خلوت و نزد تو زشت باشد.

مُحَافِظاً عَلَى رِيَاءِ النَّاسِ فِي نَفْسِي، وَمُضَيِّعاً مَا
أَنْتَ مُطَّلِعٌ عَلَيْهِ مِنِّي،

در حالی که برای ریاکاری نزد مردم، مراقب خویش باشم،
و آنچه را که تو از من می دانی، تباه سازم.

أُبْذِي لِلنَّاسِ أَحْسَنَ أَمْرِي، وَأُقْضِي إِلَيْكَ
بِأَسْوَأِ عَمَلِي،

از اینکه بهترین اعمال خود را به رخ مردم کشم و بدترین
آن ها را نزد تو آورم،

تَقَرُّباً إِلَى النَّاسِ بِحَسَنَاتِي، وَفِرَاراً مِنْهُمْ إِلَيْكَ
بِسَيِّئَاتِي،

تا به این وسیله با نیکی هایم به مردم نزدیک شوم، و با
بدی هایم از آن ها به سوی تو بگریزم.

فَيَحِلِّ بِي مَقْتُكَ، وَيَجِبُ عَلَيَّ غَضَبُكَ، أَعُوذُ بِاللَّهِ
مِنْ ذَلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

آنگاه است که ناخشنودی تو بر من روا و خشم بر من
واجب گردد. پناه بر خدا از چنین حالی، ای پروردگار جهانیان.

---

۱. تَقْبُحُ عِنْدَكَ

۲. كَمَا

۳. وَأَحْسَنْتَ